စစ်အစိုးရ ၏ သေနင်္ဂဗျူဟာ နှင့် မြန်မာပြည် ဒီမိုကရေစီ ပြောင်းလဲရေးအတွက် အနာဂါတ် မျှော်မှန်းချက်

အပိုင်း(၁)

စစ်အစိုးရ ၏ သေနင်္ဂဗျူဟာ

နားလယ်ရ လွယ်ကူပြီး အလွန် ရက်စက်တဲ့ ဗျူဟာ တရပ် ဖြစ်ပါတယ်။ အဓိက အချက်ကတော့ စစ်တပ်ရဲ့ လက်ဝါးကြီးအုပ် ဗိုလ်ကျ စိုးမိုးရေးပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဘာပဲလုပ်ရလုပ်ရ အာဏာကို စစ်ဗိုလ်ချုပ်တွေ ထိမ်းချုပ်ထားနိုင်ဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ စစ်အစိုးရရဲ့ ပြင်ဆင်ထားပုံတွေမှာ ၁၉၉၂ခုနှစ် ကတည်းက အကွက်ချ ခဲ့ပြီး မကြာမီ ၂၀၁၀မှာ ကျင်းပ တော့မယ့် လံကြုပ်၊ တဖက်သပ်၊ မတရားသော ရွေးကောက်ပွဲဟာလဲ အပါအဝင်ပါ။ အန်အယ်ဒီကိုတော့ တကယ်တန်း တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရေးကို ဘယ်တော့မှ လုပ်မှာမဟုတ်ပါ။ သူတို့ရဲ့အဓိကဗျူဟာကို အောက်ပါအတိုင်း (၆)ခု ခွဲခြားဆွေးနွေးပါမယ်။

(၁) အချိန်ကို ဆွဲနိုင်သရွေ့ဆွဲတဲ့ဗျူဟာ
(၂) အန်အယ်ဒီ၊ အက်စ် အန်အယ်ဒီ အစရှိတဲ့ အတိုက်အခံ အင်အားစု များအားလုံးကို ချုပ်ချယ်ကန့်သတ်မှု မျိုးစုံလုပ်ခြင်း၊ နဲ့တက ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများရဲ့စုစည်းနိုင်တဲ့ နေရာများ၊ တိုင်းမြို့နယ် အဆင့်ဆင့်က ရုံးများကို ပိတ်ထားရေး ဗျူဟာ
(၃) သခင်နဲ့ကျွန်ဝါဒ အတွေးအခေါ်ကို သံမှိုနှက်သလို နိုင်ခန့် ခွဲမြဲနေအောင် သွပ်သွင်းထားရေး ဗျူဟာ
(၄) အရပ်သားပညာရေးကိုအဆင့်နှိမ့်စေပြီးတဖက်ကလဲစစ်အုပ်အတွက်ပညာရေးကိုတော့သီသာခြားနားစွာအဆင့်မြင့်စေရေး ဗျူဟာ
(၅) အကျဉ်းကျ နိုင်ငံရေးသမားများကိုရော၊ အတိုက်အခံ အင်အားစု မှန်သမျှ အပေါ် စိတ်ဓါတ်စစ်ဆင်ရေး နည်းလမ်းမျိုးစုံ သုံးကာ ထိမ်းချုပ်ရေး ဗျူဟာ
(၆) နိုင်ငံရေးအာဏာကိုတရားဝင်ထိမ်းချုပ်ဖို့တဖက်သပ်စိတ်တိုင်းကျရေးဆွဲထားတဲ့အခြေခံဥပဒေကို အခြေခံပြီးအတုအယောင်ရွေးကောက်ပွဲကို ၂၀၁၀ မှာလုပ်မယ့် ဗျူဟာ

အချိန်ကို ဆွဲနိုင်သရွေ့ဆွဲတဲ့ဗျူဟာ

၁၉၉၀ ရွေးကောက်ပွဲ ပြီးကတည်းက စစ်ဗိုလ်ချုပ်တွေဟာ ကုလသမဂ္ဂကို အန်အယ်ဒီနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲ လုပ်ပါ့မယ်လို့ အကြိမ်ကြိမ် ကတိပေးခဲ့ပေမယ့် လုံးဝ ကတိမတည်ခဲ့ပါ။ ၁၉၉၀ရွေးကောက်ပွဲကို သူတို့လစ်လျူရှုခဲ့ရခြင်း အကြောင်းရင်းက အခြေခံဥပဒေသစ်တခု မဆွဲရသေးလို့ ဆိုပြီးအကြောင်းပြခဲ့ပါတယ်။ နောက်ပိုင်း သူတို့ လူတွေ အများစုနဲ့ သူတို့ရဲ့ အခြေခံဥပဒေကို သူတို့ စိတ်တိုင်းကျ ရေးပါတယ်။ အနိုင်ရပါတီဖြစ်တဲ့ အန်အယ်ဒီကိုတော့ လွတ်လပ်စွာ ပါဝင်ဆွေးနွေးဖို့တောင် အခွင့်မပေးခဲ့ပါဖူး။ အန်အယ်ဒီအနေနဲ့ အမျိုးသားညီလာခံကို ကျောခိုင်းခဲ့ပြီး နောက် အခြေခံဥပဒေ ရေးဆွဲရေးမှာ လုံးဝ မပါဝင်ရတော့ပါ။ အန်အယ်ဒီလိုပဲ ရှမ်းပြည်နယ်ရဲ့ မဲအများစုရပါတီဖြစ်တဲ့ ရှမ်းအန်အယ်ဒီပါတီဟာလဲပဲ အမျိုးသားညီလာခံကို စွန့်ခွာခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုနည်းနဲ့ ပြည်သူလူထု ကိုယ်စားပြု ကိုယ်စားလှယ် တွေ မပါဝင်သလောက် ရှိသော အမျိုးသားညီလာခံရဲ့ အခြေခံဥပဒေဟာလဲ အဓိပ္ပါယ်မဲ့ ဖြစ်သွားပါတော့တယ်။ ဒါပေမဲ့ စစ်အစိုးရကတော့ ဆင်ကန်းတောတိုး သူတို့အာဏာအတွက် အခြေခံဥပဒေ ရေးဆွဲရေးကို တဖက်သတ် ကြမ်းတမ်း ပက်စက်စွာ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ခဲ့တယ်၊ ဒီလိုနည်းနဲ့ ၁၉၉၂ခုနှစ်ကတည်းက လုပ်လာခဲ့တာ ၂၀၀၇ခုနှစ်အထိ အခြေခံဥပဒေကို ၁၅နှစ်ကြာရေးဆွဲခြင်းအားဖြင့် သူတို့ရဲ့ အချိန်ကို ဆွဲနိုင်သရွေ့ဆွဲမယ် ဆိုတယ် ဗျူဟာကို ပြောင်ကျကျ ကျင့်သုံးတာ ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ စစ်အာဏာရှင်တို့ အလိုကျ သူတို့ဗိုလ်ကျ စိုးမိုးနိုင်ခွင့်ရှိသော အခြေခံဥပဒေသစ်တခုကို သူတို့ဖန်တီးခဲ့ပါတယ်။

တချိန်တည်းမှာပဲသူတို့ရဲ့အချိန်ဆွဲဗျူဟာတရပ်အတွက်ကုလသမဂ္ဂကိုလဲ လက်နက်တခုသဖွယ် ပါးပါးနပ်နပ် အသုံးချခဲ့ပါသေးတယ်။ ယခင်ကုလကိုယ်စားလှယ်ဟောင်းပုဂ္ဂိုလ်တဦးဖြစ်သူရာဇာလီအစ္စမေးကိုလှိုက်လှိုက်လှဲလှဲကြိုဆိုပြတာတို့၊အရှေ့တောင်အာရှတိုက်သားအချင်းချင်း မိတ်ဆွေရင်းတွေပါပဲဆိုတာမျိုးတို့၊ သူမလာခင် ကပ်ပြီးတော့ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသား ၁၀ ယောက် ၂၀ စသည်ဖြင့်ကို အလွှတ်ပြခြင်းတို့အားဖြင့်အယုံသွင်းခဲ့ပါတယ်။ရာဇာလီလာခြင်းကြောင့်စစ်အုပ်စုမှာအပေါင်းလက္ခဏာဆောင်သောပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုတွေဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်နေပါပြီဆိုတဲ့သဘောအယုံသွင်းတာဖြစ်ပါတယ်။တကယ်တန်းကတော့အနှစ်သာရအားဖြင့်ဘာမှလဲမပြောင်းလဲသလိုတွေ့ဆုံဆွေးနွေးရေးဟာလဲ ဖြစ်မလာခဲ့ပါ။ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား ကိုနဲ့နဲ့ချင်း လွှတ်ပြနေခြင်းဟာ တကယ်တော့ နိုင်ငံတကာ အသိုင်းအဝန်းကို အရူးလုပ်တဲ့ ဗျူဟာတရပ်သာဖြစ်တဲ့အပြင် အချိန်ဆွဲနည်းဗျူဟာ ကို ခဥ်ဆက်မပြတ် ကျင့်သုံးတဲ့ သယုတ်သကာန် တခုလို့လဲ ဆိုရမှာဖြစ်ပါတယ်။

လက်တွေ့မှာတော့စစ်အစိုးရဟာလွှတ်ပေးတာကနဲနဲပြန်ဖမ်းတာကပိုလို့တောင်များပါတယ်။တခါတလေများဆိုရင်လွှတ်ပေးလိုက်သူတွေဟာ တကယ်နိုင်ငံရေးသမားတွေမှဟုတ်ပါရဲ့လား၊ ရာဇဝတ်သား တွေ ကို လွှတ်ပေးနေတာလားဆိုတာတောင် လူထုအနေနဲ့ မသိနိုင်တော့ပါ။ ရာဇာလီခများမှာလဲ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများနဲ့ ဆွေးနွေးပြီးတိုင်း တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲ ဖြစ်လာတော့မလိုလို အီးနံ့ပေးခံရကာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများကို ချီးကျူးလိုက်ရတာ အခမောပါပဲ။ ဒီလိုနည်းနဲ့ ၃နှစ်၃မိုး ဘာမှတိုးတက်မှု တစုံတရာမပြပဲ အချိန်ဆွဲခံရပြီးနောက် ရာဇာလီက တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲ ကိစ္စကို အပြတ်မေးလာတော့ စစ်အစိုးရဟာ သူ့ကိုပြည်ဝင်မခံတော့ပါ။

၂၀၀၇ခုနှစ် မေလ၃ရက်နေ့ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသမှာ ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ နာဂစ်မုန်တိုင်းဟာ လူတသိန်း သုံးသောင်းကျော်ကို သေစေခဲ့ပြီး ၂သန်းကျော်ကို အိုးမဲ့အိမ်မဲ့ ဖြစ်သည်အထိ ပြင်းထန်စွာ ဖျက်ဆီးခဲ့တဲ့အတွက် သမိုင်းမှာ မကြုံဖူးတဲ့ အဖြစ်ဆိုးကြီးဖြစ်ပါတယ်။ သမိုင်းဝင် အဖြစ်ဆိုးကြီးကို အခြေခံကာ သမိုင်းဝင် မိုက်ရိုင်း ယုတ်ကန်းမှုကြီး အနေနဲ့ ဖြစ်ပုံက စစ်အစိုးရ နိုင်ငံတကာရဲ့ ဒုက္ခသည်များအပေါ် အရေးပေါ် အလျှင်အမြန် ကူညီထောက်ပန့်များကို ခေါင်းမာစွာ ညင်းဆိုခဲ့မှု ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် လူကြီးကလေး၊ ကျား၊မ မရွေး စစ်အစိုးရကို နာကျည်းမှုများ ပေါက်ကွဲခဲ့ရပါတယ်။ အရေးပေါ် ကူညီထောက်ပန့်ရေးကိစ္စမှာ အတွေ့အကြုံများပြီး ကျွမ်းကျင်တဲ့ အမေရိကန်နဲ့ ပြင်သစ် သင်္ဘောများဟာ ဒုက္ခသည်များအတွက် ဝင်ကယ်မယ်လို့ တပြင်ပြင်နဲ့ အဆင်သင့် ဖြစ်နေချိန်မှာ စစ်အစိုးရက ညင်းပါတယ်။ ပြင်သစ် နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဟာ စစ်အစိုးရ ရဲ့ယုတ်မာ ရက်စက်မှုကို ပြောင်ကျကျ ဝေဖန်ယုံမက ကုလသမဂ္ဂက ဆုံးဖြတ်ထားတဲ့ အာတူးပြီး (R2P, Responsible to Protect) ခေါ်တဲ့ လိုအပ်ရင် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တာဝန်ရှိစွာ ကာကွယ်ရမယ်ဆိုတဲ့ ဥပဒေအရ ဝင်ဖို့လိုကြောင်း ပြောလာပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ပြည်တွင်း ပြည်ပ ဖိအားများဟာ စစ်အစိုးရအပေါ် အင်အားကြီးမားစွာ ဖိစီးလာပါတော့တယ်။

နောက်ဆုံးမှာ ကုလသမဂ္ဂဝင်ရောက်စွက်ဖက်လာမှုဟာ စစ်အစိုးရကို သွယ်ဝိုက်သောနည်းဖြင့် ကူညီလိုက်သလို ဖြစ်သွားခဲ့ ပါတယ်။ ကုလ အတွင်းရေးမှူးချုပ် ဘင်ကီမွန်း ကိုယ်တိုင် သန်းရွှေထံ ဖုန်းဆက်ပေမဲ့လဲ လက်ခံပြောဆိုခြင်း မပြုခဲ့ပါ။ နောက်ဆုံး ဘင်ကီမွန်း ဗမာပြည်ထဲ ဝင်သွားတော့ သန်းရွှေက ကြိုဆိုညှိခံကာ ကုလနဲ့ အန်ဂျီအိုများကို လက်ခံမယ်လို့ ဒါပေမဲ့ အမေရိကန်နဲ့ ပြင်သစ် သင်္ဘောများ ကိုတော့ ဗမာ့ရေပိုင်နက်ထဲ လက်မခံဖူး လို့ပြောခဲ့တယ်။

ဘင်ကီမွန်းရဲ့ကြားဝင်မှုဟာစစ်အစိုးရနဲ့နိုင်ငံတကာတို့ရဲ့တင်းမာနေမှုကိုကြားဝင်စေ့စပ်ပေးနိုင်ခဲ့ပေမဲ့မြန်မာဒုက္ခသည်များကိုဘယ်လိုနည်းနဲ့ဘဲဖြစ်ဖြစ်ကယ်ဆယ်မယ်ဆိုပြီးစောင့်နေကြတဲ့အမေရိကန်နဲ့ပြင်သစ်သင်္ဘောတွေကိုလှည့်ပြန်စေခဲ့ပါတယ်ထို အပြင်နိုင်ငံတကာ အကူအညီများကလဲသုံးပတ်မကအချိန်ဆွဲခံရကာမလိုအပ်ဘဲစောင့်နေကြရပေပြီ၊ယုတ်စွအဆုံး ကုလအဖွဲ့အစည်းများ သည်ပင်လျှင် ဗမာပြည်ထဲ ချက်ချင်းဝင်ဖို့ မလွယ်လှသေးဖူး၊ ရန်ကုန်မှာရောက်နေတဲ့ နိုင်ငံခြားသား ကယ်ဆယ်ရေး တွေဆိုရင်လဲ နာဂစ်မုန်တိုင်းရဲ့ အချင်းဖြစ်ပွားရာ နေရာကို သွားခွင့်မရသေးလို့ ရန်ကုန်မှာပဲ ချောင်ပိတ်မိနေကြချိန်၊ တချို့ကယ်ဆယ်ရေး များဆိုရင် ဘန်ကောက်မှာပဲ အချိန်ကြာမြင့်စွာ သောင်တင်နေသူကတင်ကာ ဝင်ခွင့်ရသည်အထိ စောင့်နေကြတဲ့ အထိ ဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်။

ခံအားသင့်စရာဖြစ်ရပ်တခုကတော့ ဘန်ကောက်က မြန်မာသံရုံးရဲ့ ဗီဇာဌာနဟာ မီးလောင်ပြီး အန်ဂျီအို တွေ၊ သတင်းသမားတွေရဲ့ ပတ်စပို့တွေမီးလောင်တဲ့ထဲပါသွားပြန်သတဲ့။ ဗမာပြည်ဝင်ဖို့အနီးဆုံးစောင့်နေရတဲ့နေရာဟာလဲဘန်ကောက်သံရုံးပဲမဟုတ်ပါလား၊ စောင့်နေသူ အများဆုံး ရှိတဲ့နေရာလဲ ဖြစ်ပြန်ပါတယ်။ ဒီလိုနေရာ ဒီလိုအချိန်မှာ ဖြစ်တဲ့ ဖြစ်ရပ်ဟာ မတော်တဆ တိုက်ဆိုင်မှု မဖြစ်နိုင်ပါ။ နိုင်ငံခြားသား သတင်းသမားတွေ နိုင်ငံခြားအကူအညီ တွေမတရား လှိမ့်ဝင်လာမှာကို ဟန့်တားဖို့ တမင်သက်သက် ညစ်ပတ်တဲ့ ဆင်ကွက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ နအဖရဲ့ အချိန်ဆွဲ ဗျူဟာအရ ဘင်ကီမွန်းကိုလဲ သုံးခွင့်ရလိုက်တယ်။ နိုင်ငံခြားသားတွေလဲ လှိမ့်ဝင်မလာအောင် လုပ်နိုင်သလို နိုင်ငံတကာ ဖိအားကိုလဲ လျော့စေခဲ့ပါတယ်။ ခံရတဲ့ ပြည်သူတွေကတော့ တရက်ဆို ဆိုသလောက် ခံရတာဖြစ်ပြီး၊ တသိန်းသုံးသောင်းကျော် သေသလို ၂သန်းကျော် အိုးမဲ့အိမ်မဲ့ ဖြစ်ကြရှာတယ်၊ ကုလကတော့ နအဖ အတွက် ထွက်ပေါက်ကောင်း တခုကို ပေးလိုက်သလိုဖြစ်သွားစေ ခဲ့ပါတယ်။

မန်ဒလင်းအောဘရိုက် ဆိုတာ ၁၉၉၇ မှ ၂၀၀၁ အတွင်း အမေရိကန် နိုင်ငံ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင် ခဲ့သူပါ။ ၂၀၀၈ခု ဇွန်လ၁၁ရက် နေ့ထုတ် နယူးယောက်တိုင်း သတင်းစာမှာ **ကျူးကျော်မှုကို အစဆုံးသတ်ခြင်း** ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ရေးထားတဲ့ မန်ဒလင်းအောဘရိုက် ရဲ့ ဆောင်းပါးမှာ မြန်မာပြည်ကို ရည်ညွှန်းကာ နိုင်ငံတကာ ရပ်တည်ချက် ဆိုတာ ဘာသဘောထားမျိုးလဲ ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်ဟာ နိုင်ငံရေး ဆွေးနွေး ညှင်းခံမှုရဲ့ အထွတ်အထိပ် ဖြစ်လာပါတယ်။ "နိုင်ငံတကာ ရပ်တည်ချက်ဆိုတာ အစိုးရ ဖြစ်ရင်ပြီးရော အစိုးရ အချင်းချင်း ပုလင်းတူ ဖူးဆို့ သဖွယ် လက်ရှိအစိုးရကို ယိုင်းပင်းလိုတဲ့ စိတ်ထားနဲ့ အစိုးရများကို ကာကွယ်ပေးဖို့ အတွက် အစိုးရ လုပ်တာကို တရားဝင်လာအောင် ဘောင်ဝင်လာအောင် အချက်အလက် စုဆောင်းရှာဖွေ ပေးနေတဲ့ ရပ်တည်ချက် များလေလား၊? သို့တည်းမဟုတ် ကမ္ဘာပေါ်မှာ လူသားတို့ ငြိမ်းချမ်း သာယာဝပြောစွာ နေထိုင်နိုင်ရေး အတွက် လိုအပ်တဲ့ ဥပဒေတွေ လိုက်နာမှုတွေကို ရှင်သန်အောင် လုပ်ပေးနေတဲ့ ရပ်တည်ချက်မျိုး နိုင်ငံတကာ ရပ်တည်ချက်မှာ ရှိပါလေစ ဆိုတာ မေးစရာပါ၊ ဒီလိုမေးခွန်း မျိုးအတွက် မြန်မာ စစ်အစိုးရဟာ ဘယ်လိုဖြေမယ် ဆိုတာကို ကျွန်ုပ်တို့ သိပါတယ်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့အနေနဲ့ နားထောင်ဖို့ လိုတာက ငိုကြွေးနေကြတဲ့ အော်ဟစ်တောင်းဆို နေကြတဲ့ မြန်မာပြည်သူတွေရဲ့ အသံ ဖြစ်ပါတယ်" လို့ရေးထားတယ်။

တကယ်တော့ ဘင်ကီမွန်းဟာ မြန်မာလူထုရဲ့ အော်ဟစ်သံများကို နားမထောင်ပါ။ သန်းရွှေရဲ့ သကာရည်လောင်းထားသော စကားများကိုသာ နားထောင်သူမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာတွေဖြစ်ပျက်ခဲ့ပါပြီလဲ၊ နာဂစ်ဒုက္ခသည်တွေဟာ ယနေ့ထိ စားစရာမရှိ၊ နေစရာမရှိ၊ ဆေးဝါး နတ္ထိ နဲ့ အတောမသတ် ခံစားနေရဆဲ။ ဘင်ကီမွန်း ဝင်လိုက်တော့မှ စစ်အစိုးရကို အချိန်ဆွဲဆန့်ပေးလိုက်ပြီး ထွက်ပေါက်ရသွားသလို နိုင်ငံတကာရဲ့ အစိုးရတွေက စစ်အစိုးရဘယ်လိုပင် ခေါင်းမာစေကာမူ နာဂစ်အကူအညီ ကိုတော့မဖြစ်မနေ ပေးတော့မယ်ဆိုတဲ့အစီအစဉ်များဟာလဲ သဲထဲရေသွန် ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။

ဘင်ကီမွန်းက သူနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်သန်းရွှေတို့ သဘောတူညီမှု ရပြီးပါပြီ၊ အန်ဂျီအိုတွေဟာ ဘာမှအခက်အခဲ အတားအဆီးမရှိ ဗမာပြည်ထဲကို ဝင်ပါတော့မယ်။ စသည်ဖြင့် ကျေညာချက် ထုတ်ပေးလိုက်လေတော့ ဂျောင်ပိတ်မိနေတဲ့ သန်းရွှေဟာ အတော် ဟန်ကျသွားခဲ့ပါတယ်။ လက်တွေ့မှာတော့ အန်ဂျီအိုများဟာ ကန့်သတ်နေရာတွေ ကိုသာ ကန့်သတ်ချက်တွေနဲ့ သွားခွင့် လုပ်ခွင့်ရတာဖြစ်ပါတယ်။ အချိန်ဆွဲခြင်းရဲ့ ရလာဒ်က ဘာလဲဆိုတော့ အချိန်ကြာလာတာနဲ့ အမျှ ကမ္ဘာကြီး အနေနဲ့ နာဂစ်ကို အာရုံမထားတော့ပဲ မေ့လျော့စပြု လာပါတယ်။ ကံဆိုးစွာဖြင့် ဗမာပြည်ကို ဆက်လက်နှိပ်စက်ဖို့ သန်းရွှေဟာ အာဏာမြဲသွားပါတယ်။

အချိန်ဆွဲဗျူဟာဟာ စစ်အစိုးရအတွက် နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ အသုံးတည့်လှပါတယ်၊ အချိန်ယူ၊ အကြံထုတ်၊ အချက်အလက်စု၊ အင်အားသစ်တွေပြန်စု၊ စသည်ဖြင့် လုပ်ခွင့်တွေ ရစေပါတယ်။ တချိန်တည်းမှာပင် အချိန်နဲ့ ကိုက်လုပ်နေရတဲ့ အတိုက်အခံ တွေကိုလဲ အားအင် ချိနဲ့စေယုံမျှမက အချင်းချင်းကြားမှာ သွေးကွဲ အထင်မှားစေဖို့ သူတို့စီစဉ် ဖန်တီးတဲ့ သတ်ရှု လံကြုပ် တွေကလဲ ကြီးထွားလာပါတယ်။ ယုတ်စွ အဆုံးပြည်တွင်းရှိ အန်အယ်ဒီ ခေါင်းဆောင်များ ကြားမှာပင် သတ်ရှုမှုတွေဟာ ထင်ရှားလာပါတယ်။ သူတို့ဟာ အချိန်ကို အသုံးပြုကာ တထစ်ချင်း ဝက်အူရစ် တင်းသလို အတိုက်အခံများရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေကို ထိမ်းချုပ်လာတယ်။ ရုံးတွေကို ပိတ်လာတယ်။ ပါးစပ်ကတော့ အန်အယ်ဒီနဲ့ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးဖို့ လုပ်နေပါပြီလို့ တွင်တွင်ပြောယင်း၊

တဖက်ကလည်း၊ အတုအယောင် အမျိုးသားညီလာခံကို တစထက်တစ အားကောင်းလာစေတယ်။ ဒါပေမဲ့ တွေ့ဆုံဖို့ အခွင့်အလမ်း ကိုတော့ တစိုးတစိတောင် မပေးခဲ့ပါဖူး၊ ဆက်လက်ပြီး အန်အယ်ဒီအတွက် မြို့နယ်ရုံးတွေကို ပိတ်ပြီးနောက် တိုင်းရုံးအဆင့်ထိကို ပိတ်နိုင်လာတယ်။ ကြံ့ဖွတ်တွေကလဲ အန်အယ်ဒီ ရုံးခန်းငှားသူ ပိုင်ရှင်များကို ဖိအားပေးတော့ ပိုင်ရှင်တွေက မငှားဝန့်တော့ပဲ နောက်ဆုံး အန်အယ်ဒီရုံး ဆိုလို့ ရန်ကုန်မှာပဲ ကျန်တော့တယ်။

ဒေါ်စုနဲ့ ရှမ်းအန်အယ်ဒီက ခွန်ထွန်းဦး တို့ကို ထိမ်းသိမ်း လိုက်ပြီးနောက် စစ်အစိုးရအာဘော် ဖြစ်တဲ့ သတင်းစာများ ကနေပြီး လူထုကိုရော ကုလသမဂ္ဂအပါအဝင် ကမ္ဘာကိုပါ သတင်းမှား၊ အတွေးမှားတွေ ဖြန့်ပါတော့တယ်။ ဒေါ်စုဟာ အတော်ခေါင်းမာသူ ဖြစ်တယ်။ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးဖို့ နှောင့်နှေး နေတာ သူ့ရဲ့ သဘောထား သေးမှုကြောင့်ဆိုပြီး အပြစ်ပုံချ ပါတော့တယ်။ လူတွေကိုလဲ ၅ယောက်ထက်ပိုမစုရ၊ အန်အယ်ဒီရုံးရှေ့မှာ လူစုရင် ချက်ချင်းဖမ်းပြီး နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်မှုကို ဖျက်ပြားစေသော ပုဒ်မနဲ့ တခါတည်း အရေးယူကာ မတရားစွပ်စွဲချက် များနဲ့ ၃နှစ်မှ ၆နှစ် ထောင်ချ ပါတော့တယ်။ ဒီလိုနည်းနဲ့ လူထုနဲ့ အန်အယ်ဒီကို ကွဲကွာလာစေပြီး ၁၉၉ဝကစလာတာ အခု ၂ဝဝ၈အထိ ၁၈နှစ်အတွင်း တောက်လျှောက် အချိန်ဆွဲ ဗျူဟာပေါ် အခြေခံကာ အန်အယ်ဒီကို ဖျက်ဆီးလာတာ ဖြစ်ပါတယ်။

<u>သခင်နဲ့ကျွန်ဝါဒ အတွေးအခေါ်ကို သံမှိုနှက်သလို ခိုင်ခန့် စွဲမြဲနေအောင် သွပ်သွင်းထားရေး ဗျူဟာ</u>

အန်အယ်ဒီကို အင်အားချိနဲ့ စေခြင်းဟာ သခင်နဲ့ ကျွန်စိတ်ဓါတ်ကို ပိုမိုအားကောင်းစေပါတယ်။ အရပ်သား တွေ ကျွန်ဖြစ်လာစေဖို့ အရပ်သား ပညာရေးကို အဆင့်နိမ့်ရေး၊ စစ်တပ်ပညာရေးကို အဆင့်မြှင့်ရေး တို့ကို သိသိသာသာ လုပ်လာတယ်။စစ်အစိုးရဟာ အရပ်သား ပညာရှင်တွေကို ရွံကြောက် ကြောက်သလို စိတ်ထဲမှာလဲ မသတီစရာလို သဘောထားတာပါ။ အထူးသဖြင့် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား ဆိုရင် သူတို့ကို အကြီးအကျယ် ချိန်းချောက်သူများလို့ ခံစားပါတယ်။

ဒီလိုဖြစ်တာဟာလဲ သမိုင်းစဉ် နဲ့ချီပြီး ဖြစ်တဲ့ကိစ္စပါ။ ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်း အာဏာသိမ်းစမှာ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတွေက ၃ယောက်ပေါင်းလို့မှ ၆တန်းမရှိသူတွေလို့ ပျက်ရယ်ပြုခဲ့တာကို သူတို့ဟာ အခုထိ အခဲမကျေသေးပါ။ နေဝင်းအနီးအပါး ကပ်ဖါး သစ္စာတော်ခံလုပ်ကာ စစ်တပ်မှာ အနေကြာလို့သူတို့ဟာ ဒီလို စစ်ရာထူးကြီးတွေကို ရတာ လို့ ကျောင်းသားတွေကလဲ လှောင်ပြောင်ခဲ့ တာကို သူတို့ မမေ့တော့ပါ။

၁၉၈၈ အရေးအခင်းကြီး ဖြစ်လာတော့ ၁၉၈၈ စက်တင်ဘာလ ၁၈ရက်မှာ အာဏာသိမ်း ခြင်းအားဖြင့် အာဏာသိမ်း ခေါင်းဆောင်သစ် ဗိုလ်ချုပ် စောမောင် ဟာ ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းနဲ့ တပည့်တပန်းများကို ထွက်ပေါက်ပေးကာ သစ္စာတော်ခံခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၉ဝမေလ ရွေးကောက်ပွဲ မှာ နဝတ ထင်သလို မဖြစ်ပဲ အန်အယ်ဒီ အနိုင်ရမှုကြောင့် စောမောင်ကို ဖယ်ကာ သန်းရွှေကို တင်တော့ သန်းရွှေဟာ အနီးကပ်စောင့်ကြည့်သူ ထိုစဉ်ကာလ လွန်စွာ တန်ခိုးထွားခဲ့သော ထောက်လှမ်းရေး အကြီးအကဲ ခင်ညွန့်အပါအဝင် နေဝင်းအုပ်စုရဲ့ စောင့်ကြည့်တဲ့ကြားက ပါးပါးနပ်နပ် သူ့ရဲ့ အင်အားကို တည်ဆောက်ပါတယ်။ သန်းရွှေဟာ ခင်ညွန့်ကို အယုံသွင်းစည်းရုံးကာ နေဝင်းမြေးများရဲ့ ကင်းမြီးကောက် အမည်ရတဲ့ လူငယ်ဂိုဏ်းကို အရေးယူကာ နေဝင်းမြေးများနဲ့ သမက်တို့ကို သေဒဏ်ပေးကာ နေဝင်း အုပ်စုကို ရှင်းပါတယ်။ နောက်ဆုံး ခင်ညွန့်ကိုလဲ ဖြုတ်ကာ အာဏာရှင်သစ် အဖြစ် ထွက်ပေါ်လာပါတယ်၊ သန်းရွှေအာဏာရလာတော့ ရန်ကုန်ဝိဇ္ဇာနဲ့သိပ္ပံတက္ကသိုလ်ကို ပိတ်ခြင်း၊ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း တက္ကသိုလ် များဖြစ်တဲ့ စက်မှု၊ ဆေး၁၊ ဆေး၂ တို့ကို အမေရိကန်၊ ရုရှားတို့က လှူဒါန်းခဲ့လို့ ကျန်ခဲ့သေးတဲ့ အဆင့်မြင့်ပညာသင် အထောက်အကူ ပစ္စည်းများမှန်သမျှကို မေမြို့စစ်တက္ကသိုလ်ကိုသာ ပို့ခြင်း၊ အဲဒီအသက်မွေးတက္ကသိုလ်များကိုလဲ အရပ်သားတက္ကသိုလ်များ ဖြစ်နေတော့ နည်းမျိုးစုံဖြင့် ပြန်လည်ပြုပြင် အဆင့်နိမ့်စေခြင်း၊ စသည်တို့ကို ပြုလုပ်ပါတယ်။ ယုတ်စွအဆုံး ဆရာကောင်းတွေကို စစ်တက္ကသိုလ် ကိုသာ ပို့တာမျိုးက အစပါ၊ စစ်တက္ကသိုလ်တွေမှာ ဆိုရင်လဲ စစ်တပ်သားသမီးတွေပဲ တက်ခွင့်ရတာပါ။

အရပ်သား ပညာရေးဟာ ဘယ်လောက်အထိ အားနဲသွားလဲ ဆိုရင် ဒေသဆိုင်ရာ ကောလိပ်အဆင့် ရောက်ယုံသာမက ဆရာကမပြည့်စုံ၊ စာအုပ်စာတမ်း မရှိ စားပွဲ၊ကုလားထိုင် မလုံလောက်တော့ပါ။ ဒီလိုမျိုးကျောင်း ၄၄ကျောင်းကို မြို့တွေရဲ့ အစွန်အဖျား သွားလာရ ခက်တဲ့ နေရာတွေမှာ ဖွင့်ထားပါတယ်။ ဒါဟာလဲ ၁၉၈၈ နောက်ပိုင်းကတည်းက ကျောင်းသား ဆန္ဒပြပွဲတွေ မဖြစ်လာစေဖို့ အမြစ်ကစ ဖြိုဖျက်လိုက်တာပါ။ နောက်ဆုံး ကျောင်းသားတွေဟာ အဝေးသင် တက္ကသိုလ်လို့ခေါ်တဲ့ စာပေးစာယူ သင်တက္ကသိုလ်ကိုပဲ တက်ကြတော့တယ်။ ၁၉၈၈အရေးအခင်း အပြီးမှာလဲ တက္ကသိုလ်များကို ပိတ်ထားတာက များပြီး ဖွင့်ပြန်တော့လဲ စာသင်နှစ်များကို ချုံ့ကာ တနှစ်တာစာသင်ကာလကို ၂လ၊ ၃လနဲ့ ဖြတ်ချလိုက်ပါတယ်။ စာလဲ ကောင်းကောင်း မသင်၊ သင်ခွင့်မရှိ၊ ဖြေတော့လဲ အကုန်အောင်စေ၊ ဆိုပြီး လူငယ်တွေကို စာမတတ်စေဖို့ အကွက်ချ စီစဉ်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ စစ်အစိုးရဟာ တက္ကသိုလ်ကြီးတွေမှာစည်စည်ကားကား လူငယ်ကျောင်းသားတွေ ကျောင်းတက်နေတာကို မမြင်လိုပါ။

စစ်တက္ကသိုလ်တွေ သည်သာ အချိန်ပြည့် ကျောင်းများဖွင့်ကာ နှစ်ပေါက် စာသင်နိုင်လာပါတယ်။ အဖြေကလဲ တကယ်တော့ အံ့သြစရာကောင်းလှပါတယ်။ လူထုအနေနဲ့ ကလဲ အရပ်သားတက္ကသိုလ် ကအောင်တဲ့ ဆရာဝန်ကို အရည်အချင်းမရှိမှန်း သိတော့စိတ်မချတော့ပဲ စစ်တက္ကသိုလ် ကအောင်တဲ့ စစ်ဆရာဝန်ဆီမှာသာ ဆေးကုပါတယ်၊ အင်ဂျင်နီယာဆိုရင်လဲ ထိုနည်း၎င်း၊ စစ်ကျောင်းက ဆင်းမှ အရည်အချင်းလဲ ရှိမယ် လို့တွက်နေကြပါတယ်။

စစ်တက္ကသိုလ်က တနှစ်ကို အရည်အချင်းပြည့် ဘွဲ့ရ ၁၂၀၀လောက် မွေးထုတ်ပေးတယ်၊ အရပ်သားကောလိပ်များက တသောင်းမှ ၂သောင်းလောက် အရည်အချင်းမရှိ ဘွဲ့ရများ မွေးထုတ်ပါတယ်။ အမြင်ကျဉ်းပြီး ကြောက်စရာမရှိ ကြံဖန်၊ စိတ်ပုတတ် တဲ့ စစ်ခေါင်းဆောင်များကြောင့် တိုင်းပြည်ပညာရေး ပျက်သုဉ်းကာ တိုင်းပြည်တိုးတက်ရေး အတွက် ရင်လေးစရာဖြစ်လာပါတယ်။ သန်းရွှေအမိန့်နဲ့ မဟာဘွဲ့ ရမှ ဗိုလ်မှူးအဆင့်ရစေ၊ အရာရှိကတော်များ ဘွဲ့ရမှသာ ရာထူးတိုးဖို့ စဉ်းစားမယ်ဆိုတဲ့ အတွက် စစ်သခင် လူတန်းစားသစ်တရပ်ကို အလျှင်အမြန် ဖန်တီးနေတာသာ ဖြစ်ကြောင်းထင်ရှားနေပါတယ်။

မှတ်သားဖွယ် ဖြစ်ရပ်တခုကတော့ သန်းရွှေ ဒုချုပ်ဘဝမှာ ၁၉၉၀ရွေးကောက်ပွဲ မတိုင်ခင် တပ်မိသားစုထံ အလည်သွားယင်း မိန့်ခွန်းပေးလိုက်ပုံက--"ဘယ်သူ့ ကို မဲပေးလို့ ငါမပြောဘူး၊ မင်းတို့ ကြိုက်တာ ကို မဲပေး၊ မဲမပေးခင် သေသေချာချာ စဉ်းစား၊ အေး မင်းတို့ကျွန်လို နေချင်လား၊ သခင်လို နေချင်လား ဆိုတာပဲ၊ ဒီလိုစဉ်းစားပြီးမှ မဲပေး၊"-- ဒီမိန့်ခွန်း ကဘာကိုပြသလဲ ဆိုတော့ လူထုက ကျွန်၊ စစ်တပ်က သခင် လို့ ရည်ညွှန်းတဲ့ အပြင်၊ စစ်အာဏာရှင် တဦးရဲ့ အတွင်းသယုက်ကို ထိထိလင်းလင်း ဖွင့်ထုတ်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

<u>အကျဉ်းကျ နိုင်ငံရေးသမားများကိုရော၊ အတိုက်အခံ အင်အားစု မှန်သမျှ အပေါ် စိတ်ဓါတ်စစ်ဆင်ရေး နည်းလမ်းမျိုးစုံ သုံးကာ ထိမ်းချုပ်ရေး ဗျူဟာ</u>

စစ်အစိုးရဟာ အတိုက်အခံများ အပေါ် ယုတ်မာညစ်ပတ်တဲ့ နည်းလမ်း ပေါင်းစုံ သုံးခဲ့တယ်။ အတိုက်အခံတွေရဲ့ ဥစ္စာပစ္စည်းတွေကို သိမ်းတယ်၊ မိသားစုဝင်တွေ အစိုးရဝန်ထမ်းဆိုရင် ဖြုတ်တယ်၊ စွမ်းအားရှင်တွေသုံးပြီး လမ်းပေါ် လမ်းလျှောက်ရင်တောင် ရိုက်နှက် ဒုက္ခပေးတယ်။ ဧည့်သည်လာရင် ညဖက် အိပ်ရင် ရပ်ကွက်ဆိုင်ရာကို အချိန်မီ အကြောင်းကြားရင်ကြား၊ ပျက်ကွက်ရင်တော့ ညမိုးချုပ် အိပ်ကောင်းချိန် သန်ခေါင်စာရင်း လာစစ်၊ အိပ်နေတဲ့ လူမမယ် ၁၀နှစ်အောက် ကလေး လဲနားမလည်ဘူး၊ နှိုး၊ တန်းစီ ထိုင်ခိုင်း၊ ဒဏ်ငွေ၊ တခါတရံ ဒဏ်ငွေရော ထောင်ဒဏ်ပါ အပြစ်ပေး တာမျိုး လုပ်လာပါတယ်။

ထင်ရှားတဲ့ နိုင်ငံရေးသမားတွေ ဆိုရင် အချိန်ပြည့် အိမ်ကိုစောင့်ကြည့်ခံ ရတယ်။ လာလည်တဲ့ ဧည့်သည်ဆိုရင် အိမ်ရှေ့တွင်ပင် စစ်မေးခံရတာပါ။ ဘာကြောင့်လာလည်တာလဲ၊ ဘာကိစ္စလဲ၊ နိုင်ငံရေးသမားကဘာပြောလဲ၊ ခင်ဗျားတို့ကသူ့ကိုထောက်ခံနေတာလား၊ သူနဲ့အမျိုးလား၊ စသည်ဖြင့်အမေးခံရတော့လူတွေဟာနိုင်ငံရေးသမားမိသားစုကိုရှောင်ကုန်ကြတယ်။ ဒီလိုနည်းနဲ့နိုင်ငံရေးသမားတွေ ဟာ အလိုလို ပိုင်းကြဉ်ခံပြီးသား ဖြစ်သွားပါတယ်။ ကုလသမဂ္ဂ အပါအဝင် လူ့အခွင့်အရေး ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများက အနီးကပ် စောင့်ကြည့်လာတဲ့ အခါမှာတော့ စစ်အစိုးရဟာ ကြံ့ဖွံ့နဲ့ စွမ်းအားရှင်ကို ခနတကျ ပွဲထုတ် အသုံးချလာတာကို တွေ့ရပါတယ်။

<u>လူထု လူထုချင်း လှည့်တိုက်တဲ့ ဗျူဟာ</u>

နအဖ စစ်အစိုးရဟာ စစ်တပ်အင်အားကို သုံးပြီး လူထုလှုပ်ရှားမှုကို ဖြိုခွဲခဲ့တာ ၁၉၈၈၊ ၈၉၊ ၉၀၊ ၉၆ တို့မှာ ဖြစ်ပါတယ်၊ နောက်ပိုင်းမှာတော့ ကြံ့ဖွတ်၊ စွမ်းအားရှင် စတဲ့ အရပ်သား လက်သပ်မွေး လူရမ်းကားအုပ်စုကို အာဏာပေးကာ အတိုက်အခံများကို နှိပ်ကွပ်ပါတော့တယ်။ တခါတရံများဆိုရင် အသေရိုက်သတ် တဲ့အထိတောင် လုပ်ပါတယ်။ ဒီလက်သပ်မွေး အုပ်စုတို့ဟာ သူတို့ကိုယ်သူတို့ သာမန်ပြည်သူ လူထု လိုလို အယောင်ဆောင်ပြီး နိုင်ငံရေး အင်အားစုတွေကို နှိပ်စက်နေတာ ဖြစ်ပါတယ်။

၂၀၀၃ မေလ ၃၀ရက်နေ့မှာ ဒေါ်စုတို့ အထက်ဗမာပြည် ခရီးစဉ်တုန်းကလဲ ဒီကြံ့ဖွတ်နဲ့ စွမ်းအားရှင်တို့က ရဲနဲ့ အချို့သော စစ်တပ်ကို နောက်ခံပြုကာ ဒီမိုကရေစီ အင်အားစုများနဲ့ ပြည်သူတို့ကို ခြုံခို တိုက်ခိုက်ကာ ရာဂဏန်းသော လူတို့ သေတဲ့သူသေ၊ ပြင်းထန်စွာ ရိုက်နှက်ဒဏ်ရာ ရခဲ့ကြပါတယ်။ ကံကောင်းလို့သာ ဒေါ်စုဟာ အသက်မသေပဲ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ၊ အဲဒီဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ ဒီပဲယင်း အရေးအခင်းမှာ ရိုက်နှက်ခဲ့သူ များကို ဘယ်သူကိုဖြင့် အရေးယူတယ်လို့ မကြားမိပါ။ သို့သော် ရိုက်တဲ့သူများ ကလွတ်လပ်စွာ သွားလာနေကြပေမဲ့ အရိုက်ခံရတဲ့ ဒေါ်စုကတော့ အခုထိ နေအိမ် အကျယ်ချုပ် ကျခံနေရဆဲပါ။

ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ နအဖရဲ့ အာဘော်သတင်းစာထဲမှာ ဖော်ပြထား တာကတော့ -- ပြည်သူလူထု ကိုဆူပူ လှုံ့ဆော်အောင် လုပ်နေတဲ့ သူတွေကို သက်ဆိုင်ရာ လူထုက သည်းမခံနိုင်တော့ကြောင်း၊ ဒီလိုဆူပူ အောင်လုပ်နေသူတို့ကို ဖမ်းဆီးအရေးယူ ထိမ်းသိမ်းသင့်ကြောင်း-- ရေးထားပါတယ်။ ဒီစကား အဓိပ္ပါယ် ဆိုလိုတာကတော့ ဒီကိစ္စတွေမှာ နအဖဟာ နိုင်ငံရေးသမားတွေကို ဆူပူသူအဖြစ် မကျေနပ်တဲ့ ပြည်သူက လုပ်တာ အစိုးရနဲ့ မပတ်သက်ဖူး ဆိုတဲ့ အနေအထား ကို ဖြစ်စေတာပါ။ ပြည်သူတွေဟာ နိုင်ငံရေးသမားကို သဘောမကျလို့ ကိုယ့်ဖါသာ ဖြေရှင်းနေပါတယ်လို့ ဆိုတာမျိုး ပုံဖေါ်နေပါတယ်။ နောက်ဆုံးကုန်ကုန် ပြောရရင် နအဖသည် ပြည်သူတွေကို လူ့အခွင့်အရေး တရပ်အဖြစ် ဆန္ဒပြတာ အစိုးရက ဘာမှ မဟန့်တားပါ၊ သို့သော် ငြိမ်းချမ်းရေးကို ချစ်မြတ်နိုးကြသော ပြည်သူက ဒါကို မခံမရပ်နိုင်လို့ နိုင်ငံရေးသမားတွေကို လူထု အချင်းချင်း ရိုက်နှက်နေရပါတယ် ဆိုတာမျိုး အဓိပ္ပါယ် ရောက်လာစေပါတယ်။

တဖက်ကလဲ စစ်အစိုးရဟာ ကြံ့ဖွတ်ကို မီးစိမ်းပြကာ အန်အယ်ဒီနဲ့ အနောက်နိုင်ငံများရဲ့ စီးပွားရေးပိတ်ဆို့မှုကို ရှုတ်ချပွဲများ လူထုအင်အား ဆန္ဒပြပွဲများကို ဖန်တီးနေပါတယ်။ ထောင်သောင်းမက ဝန်ထမ်းများကို အတင်းအကြပ် ဒီလိုဆန္ဒပြပွဲများကို ထောက်ခံခိုင်း နေပါတယ်။ ဒီလိုပွဲမျိုးကတော့ အဖမ်းမခံရယုံသာမက ပိုက်ဆံတောင် ရဦးမှာပါ။ အန်အယ်ဒီပွဲဆိုလို့ကတော့ လူထုလုံ့ခြုံရေးကို ထိခိုက်တယ်ဆိုကာ ၅ယောက်ထက်ပိုစုရင် အရေးယူခံရမှာဖြစ်ပါတယ်။

<u>နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများ</u>

တပြည်လုံးမှာ နိုင်ငံရေးအကျဉ်း ၂ထောင်ကျော် ရှိပေမဲ့ စစ်အစိုးရကတော့ သူတို့ကို ဥပဒေကို ချိုးဖေါက်သူ ရာဇဝတ်သား အဖြစ်သဘောထား ပါတယ်။ အကျဉ်းထောင်ထဲမှာ ရာဇဝတ်သား တွေထက် ပိုမို အနှိပ်စက်ခံ ရယုံသာမက ရာဇဝတ်သားတွေကို မြှောက်ပေးကာ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသား အပေါ် အနိုင်ကျင့်ခိုင်းပါတယ်။ တိုက်ပိတ်တာ၊ ခြေထောက်ကို သံချောကျင်း ခတ်တာ၊ ညံ့ဖျင်းတဲ့ အစားအစာ နဲ့ ဆေးဝါးကုသမှု အလွန် ညံ့ဖျင်းလှတာ တို့အပြင် ချိုးရေ၊ အဝတ်လျှော်ဖို့ရေ၊ မလောက်မငှ၊ အိမ်သာ အညစ်အကြေးအတွက် ပက်စက်စွာ အညစ်အကြေး စွန့်ရတာ စသည်တို့ဟာ အကျဉ်းထောင်များရဲ့ သာမန် လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် ဖြစ်ပါတယ်။ မသန့်ရှင်းတဲ့ဆေးရုံးဆေးထိုးအပ်တွေဟာအိပ်ချ်အိုင်ဗီ ပိုးတွေကို ဖြန့်ချိပေးနေသလိုပါ။ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာကို ပိုးစိုးပက်စက် နှိပ်စက်ယုံသာမက စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ညှင်းဆဲမှုတွေကိုလဲ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားများအပေါ် နည်းမျိုးစုံ နှိပ်စက်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ နှိပ်စက်လို့ ခံနိုင်ရည်ရှိပြီး မာသူကို စိတ်ပိုင်းမှာ ပိုလို့တောင် ရက်စက်ပါသေးတယ်။ ထင်ရှားတဲ့ ဥပမာပြရရင် ၁၉၉၈ မှ ၂၀၀၈ အထိ အကျဉ်းကျခံ သတင်းစာဆရာကြီး အန်အယ်ဒီခေါင်းဆောင် ဦးဝင်းတင် ကိစ္စကို တင်ပြလိုပါတယ်။

စစ်အစိုးရဟာ ဦးဝင်းတင်ကို နိုင်ငံရေး မလုပ်ရင် လွှတ်ပေးမယ် အကြိမ်ကြိမ် ပြောတိုင်း ဦးဝင်းတင်ကလဲ အကြိမ်ကြိမ် ပယ်ချခဲ့တယ်။ သူလဲလူသားပဲ၊ လွတ်ချင်တာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ယုံကြည်ချက် အတွက် သစ္စာမဖေါက်တဲ့သူမို့သာ ဒီလို တင်းခံနိုင်တာပါ။ သူ့ကိုလွှတ်ရက်စေ့ပါပြီ၊ လွှတ်လိုက်ပါပြီ၊ အထုတ်အပိုးတွေ ပြင်ဆင်ပါတော့ဆိုကာ ထောင်အဝတ်အစားချွတ် အရပ်ဝတ်ကို တောင် ပြောင်းလဲဝတ်ဆင်ပြီး ဝါဒတွေကိုလဲ နှုတ်ဆက်၊ ထောင်ဗူးဝထိ ခေါ်လာပြီးကာမှ မဟုတ်ဖူး၊ ဆက်လက်ကျခံဖို့ အမိန့်ထွက်လာလို့ ပြန်ဝင်ပါအုံး၊ ဆိုကာ ပြန်သွင်းခဲ့တယ်။

ဒီလိုမျိုးလွှတ်ဖို့ မျှော်လင့်ချက်တွေ ပေးလိုက် ပြန်ဖမ်းလိုက် လုပ်ခြင်းဖြင့် လွှတ်လပ်ခွင့်နဲ့ ဒီမိုကရေစီကို မြတ်နိုးသူ တဦးရဲ့ စိတ်ဓါတ်ကို တုန်လှုပ် ချောက်ချားအောင် ရိုက်ချိုးလိုက်တာပါ။ လူတချို့ဆိုရင် နှိပ်စက်တာကို ခံနိုင်သေးတယ်။ ဒီလိုမျိုးစိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လွှတ်မယ်ဆိုပြီး ပြန်ဖမ်းခံရရင် မျက်ရည်ကျ သူကျ ရူးသွပ်သူက ရူးသွပ် ဖေါက်ပြန်မှုတွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဦးဝင်းတင်ကတော့ အသိဉာဏ် ထက်မြက်သူတဦးဖြစ်ပြီ ဒီဒဏ်တွေကို ကောင်းစွာ ကျော်ဖြတ် အောင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်၊

၂၀၀၈ စက်တင်ဘာ၂၃မှာ ဦးဝင်းတင်ကို လွှတ်ပေးဖို့ အဝတ်အစားလဲခိုင်းတော့ သူဟာ လက်မှတ်လဲမထိုး အဝတ်အစားလဲမလဲ၊ လွှတ်ချင်သပ ဆိုရင်လဲ ထောင်အဝတ်အစားနဲ့ပဲ ထွက်ခဲ့တာမို့ ပြန်ဖမ်းချင်လဲ အဆင်သင့် ဆိုတဲ့သဘောထားကို ကျေညာပြီး ဖြစ်သွားပါတယ်။ တကယ်တော့ သူ့ကိုလွှတ်ကာ အန်အယ်ဒီပါတီကို ၂ခြမ်းခွဲဖို့ အစီအစဉ်နဲ့ လွှတ်လိုက်ပုံရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဦးဝင်းတင်လိုပဲ အန်အယ်ဒီ စီအီးစီ ထိပ်တန်းခေါင်းဆောင်တဦးဖြစ်တဲ့ ဗိုလ်ကြီးဝင်းထိန် ကိုတော့ ကလေး အကျဉ်းထောင်မှ လွှတ်ပေးကာမိသားစုကိုလဲမန္တလေးမှာမိသားစုနှင့်တွေ့ခွင့်ပေးမယ်ဆိုပြီးတရက်လောက်လွှတ်ပြီးကာမှ နောက်တရက်မှာ ပြန်ဖမ်းသွား ပြန်ပါတယ်။ ဒီလိုနည်းနဲ့ စိတ်ဓါတ်ပိုင်းဆိုင်ရာညှဉ်းဆဲနည်းကို မြန်မာပြည်အကျဉ်းထောင်မှာလူမဆန်စွာ ကျင့်သုံးနေဆဲဖြစ်ပါတယ်။

<u>နိုင်ငံရေးအာဏာကိုတရားဝင်ထိမ်းချုပ်ဖို့တဖက်သပ်စိတ်တိုင်းကျရေးဆွဲထားတဲ့အခြေခံဥပဒေကို အခြေခံပြီးအတုအယောင်ရွေးကောက်ပွဲကို ၂၀၁၀ မှာလုပ်မယ့် ဗျူဟာ</u>

ကိုယ်လူနဲ့ကိုယ် တဖက်သပ် သူတို့စိတ်တိုင်းကျ ရေးဆွဲထားတဲ့ အခြေခံဥပဒေ အတုအယောင်ကြီး နှောင့်နှေးသွား မှာစိုးလို့ နာဂစ်မုန်တိုင်းကြီး ဝင်မွှေတာတောင်မှ စစ်အစိုးရဟာ အခြေခံဥပဒေ မဲပေးရေးကိစ္စကို လုံးဝ အထိမခံပဲ လူတွေကို အတင်းအကြပ် မဲပေးခိုင်းခဲ့ပါတယ်။ လူတွေရဲ့ အသက်ပေါင်း များစွာထက် စစ်အာဏာရှင်ကို တရားဝင် အတည်ပြုဖေါ်ထုတ် ပေးမယ့် သူတို့ရဲ့ အခြေခံဥပဒေက ပိုအရေးကြီးပေတာကိုး။

ဒါဟာလဲ ထူးမခြားနားပဲ သမိုင်းဘီးတပါတ်လည်တာပါ။ ဗိုလ်နေဝင်းလက်ထက် တုန်းက တခုတည်းသော ပါတီဖြစ်တဲ့ မဆလပါတီက ရေးဆွဲတဲ့ အခြေခံဥပဒေ ဆိုတာကြီးကို စစ်အာဏာရှင် ရုပ်လုံးဖေါ်ဖို့ ဗိုလ်နေဝင်းအနေနဲ့ ရေးခဲ့သေးတာပဲ မဟုတ်ပါလား၊ လူတွေဟာ ခေါင့်ကြည့်ခံဘဝမှာ ကြောက်ကြောက်နဲ့ မဲပေးခဲ့ကြရတာမို့ ၉၂ရာနှုန်းနဲ့ တခဲနက်ထောက်ခံမဲ နဲ့တောင် အတည်ပြုလိုက် သေးတာမဟုတ်ပါလား၊ အဲဒီ အခြေခံဥပဒေအရ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နေဝင်းမှသည် နိုင်ငံတော်သမတကြီး ဦးနေဝင်းဖြစ်လာခဲ့ပေသပေါ့။

သန်းရွှေလက်ထက်မှာတော့ အခြေခံ ဥပဒေသစ်က စစ်ဦးစီးချုပ်ကို လွှတ်တော်မှာ စစ်တပ်ဝေစုအဖြစ် အမတ်၂၅ရာနှုန်းတိုက်ရိုက် ခန့်ခွင့်ရှိတာမို့ တမတ်သား လွှတ်တော် အနေနဲ့ ပေါ်လာရပေမယ်။ ဒါတင်ဘယ်ကမလဲ သူမကျေနပ်ရင် အခြေခံဥပဒေ အရ (Legally) တရားဝင် သူကအာဏာသိမ်း ခွင့်လဲရှိသေးပြန်ပါရော။ ဒါကို စစ်အစိုးရက စည်းကမ်းတကျ ဒီမိုကရေစီလို့ ကင်ပွန်းတပ်ထား ပေမဲ့ အနှစ်သာရကတော့ ဆူဟာတို လုပ်ခဲ့တဲ့ အင်ဒိုနီးရှားပုံစံ သဘောတရားမျှသာပါ။

ဆူဟာတိုကတော့ ထိပ်ကွပ်မှု ဒီမိုကရေစီ အမည်ပေးကာ သူကိုယ်တိုင် ငြိမ်မိတိတိ သမတ တက်လုပ်ခဲ့ပြီးနောက် သူ့အုပ်စုတွေပဲ အာဏာနဲ့ငွေ ကိုချုပ်ကိုင်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအတိုင်းပဲ နမူနာယူကာ ဗမာပြည်က ဗိုလ်ချုပ်တွေဟာ တိုင်းပြည် သယံဇာတကို

ချုပ်ကိုင်ပြီး ပြည်သူကို ကျွန်လုပ်ဖို့ တရားဝင်လုပ်လို့ ရသွားအောင် နေဝင်းလုပ်ခဲ့သလို ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲ ကိုသဲသဲမဲမဲ လုပ်နေကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ သန်းရွှေ ကသာမတ မလုပ်ရင်တောင်မှ သူ့အုပ်စုက တယောက်ယောက်လုပ် လာပါမယ်၊ နေဝင်းလက်ထက် နဲ့ အပြတ်အသတ် ခြားနားတာကတော့ စီးပွားရေးပါ။ နေဝင်းခေတ်မှာ ဆိုရှယ်လစ် စီးပွားရေး စနစ်ဖြစ်လို့ ဗဟိုရှိဦးစီးစနစ်နဲ့ သွားလို့ ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းကြီးငယ်မဟူကို ပြည်သူပိုင်သိမ်း လိုက်တာပါ။ ဒါပေမဲ့သန်းရွှေကတော့ ကိုယ့်အုပ်စု လက်ဝါးကြီးအုပ် စီးပွားရေး စနစ်ဖြစ်လို့ လွတ်လပ်မှု၊ တရားမျှတမှု ကတော့ဖြစ်ခွင့် မရှိပေဖူး။

အပိုင်း(၂)

<u>မြန်မာပြည် ဒီမိုကရေစီ ပြောင်းလဲရေးအတွက် အနာဂါတ် မျှော်မှန်းချက်</u>

မြန်မာပြည် ဒီမိုကရေစီ ပြောင်းလဲရေးအတွက် အနာဂါတ် မျှော်မှန်းချက် ဟာ အလွန်ပဲ မှုံဝါးလှတယ်။ မြန်မာပြည် ဒီမိုကရေစီ ပြောင်းလဲရေးအတွက် အင်အားစုသုံးစုအပေါ်မှာ တည်မှီနေပါတယ်။ ဒါတွေက စစ်အစိုးရ၊ အတိုက်အခံ၊ နဲ့ နိုင်ငံတကာ အကူအညီ တို့ဖြစ်ပါတယ်။ အင်အားစုနှစ်ခုဖြစ်တဲ့ စစ်အစိုးရနဲ့ အန်အယ်ဒီတို့ ဆက်ဆံမှုကောင်းမကောင်း ပေါ်မှာ နိုင်ငံရေးစနစ် ပြောင်းလဲသွားရေး မူတည်နေပါတယ်။ သူတို့၂အုပ်စုဟာ တကယ်တန်း ရိုးသားစွာ လိုလားစွာ အတူတူပူးတွဲကာ ဒီမိုကရေစီ အပြောင်းအလဲကို လုပ်ကိုင်လိုတဲ့ ဆန္ဒ ရှိရဲ့လား၊ တိုင်းပြည် ပြဿနာတွေကို တူတာတွေရှာဖွေကာ အတူတွဲလုပ်လိုပါ ရဲ့လား ဆန်းစစ်ရင် စစ်အုပ်စုဖက်က လုံးဝမလုပ်လိုပါ ဆိုတာ အလွန်ရှင်းနေပါပြီ။ စစ်အုပ်စုလုပ်မှာက စစ်အာဏာရှင်အောက်မှာ သူတို့ထင်သလို ချယ်လှယ် လုပ်ကိုင်မယ့် စီးပွားရေး စနစ်ဖြစ်ပါတယ်။ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရေး ဆိုတာ သူတို့ဖက်က လုံးဝ အလှမ်းဝေး လွန်းလှတယ်။ ဒါကသူတို့ဖက်၊ အန်အယ်ဒီဖက်က ကြည့်လိုက်တော့ ပါတီတွင်းမှာ လူငယ်တွေက အားမလိုအားမရ ဖြစ်တာများတယ်။ အန်အယ်ဒီဟာ ပိုမိုတက်ကြွ အလုပ်ဖြစ်မယ့် အပြောင်းအလဲ လုပ်ဖို့ ဖြစ်နိုင်ရင် ဗဟိုရုံက ဦးဆောင်သော စစ်အစိုးရကို ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မှု လုပ်ဖို့တောင်းဆိုလာ ကြပြီဖြစ်ပါတယ်။ ပြည်ပရောက် အင်အားစုမှာလဲပဲ ပိုမိုတက်ကြွသော ဗဟိုရုံဦးဆောင်မှု လိုတယ်ဆိုတဲ့ ပြည်တွင်းအန်အယ်ဒီနဲ့ တူညီတဲ့ပြဿနာ ရှိလာပါတယ်။ နှစ်၂၀တော်လှန်ရေးခရီးစဉ်မှာ ပြည်ပရောက် နိုင်ငံရေးဦးဆောင်နေတဲ့ အဖွဲ့ အစည်းများ၏ လုပ်ဆောင်မှုဟာ တိုးတက်မှု မရှိခဲ့ပါ။ တတိယအင်အားစုဖြစ်တဲ့ နိုင်ငံတကာဖိအားကလဲ လုံးဝ အရေးပါတဲ့ အနေအထားပါ၊ နိုင်ငံတကာ ဖိအားမပါရင် စစ်အစိုးရဖက်က တစုံတခုသော ပြုပြင်မှုကိုပင်လျှင် လုပ်လိမ့်မှာမဟုတ်ပါ။

<u>အန်အယ်ဒီ (NLD)</u>

အန်အယ်ဒီ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးအောင်ရွှေဟာ ဒီမိုကရေစီ နည်းစနစ်တကျ မကျင့်သုံးဖူး၊ အောက်ခြေလူထုနဲ့ လူငယ်တွေ စကားကို အမြဲငြင်းပယ် တတ်သူမျိုးဖြစ်တယ် စသည်ဖြင့် ဝေဖန် ခံလာရပါတယ်။ အန်အယ်ဒီရဲ့ စီအီးစီက ရွေးလိုက်တဲ့ လူငယ်ခေါင်းဆောင်ပိုင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ မကျေနပ်ကြလို့ လူငယ်တရာကျော် နှုတ်ထွက်တဲ့ကိစ္စဟာ လူကြီးတွေကို တုန်လှုပ်စေခဲ့ပါတယ်။ လူငယ်ပိုင်း အနေနဲ့ကလဲ ဒီမိုကရေစီပန်းတိုင်ကို မျှော်မှန်းနိုင်ပါတော့မလား ဆိုတဲ့ စိတ်ပျက်မှုတွေ လူငယ်တွေကြားမှာ ပေါ်လာနေတာ ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒါဟာဘာကို ပြသလဲဆိုတော့ ဒေါ်စုမရှိပဲ ဦးဆောင်နိုင်စွမ်း၊ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းနိုင်စွမ်း မရှိတဲ့ သဘောမျိုးကို ပြနေပါတယ်။

စစ်အစိုးရရဲ့ အချိန်ဆွဲ ဗျူဟာကြောင့် ဒီလိုပြဿနာတွေ ပေါ်ပေါက်လာရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ စစ်အစိုးရပေါ်ကို အားပျော့သော ခံစစ်အနေအထားနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ အန်အယ်ဒီကို လူငယ်ပိုင်းက အားမလိုအားမရ ဖြစ်လာရတာပါ။ တချို့လူငယ်များ ဆိုရင် ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန် လွတ်လပ်စွာ စစ်အစိုးရကို ဆန့်ကျင်ဖို့ နည်းလမ်းရှာဖွေလာ ပါတယ်။ ဒီလိုလူတချို့ကို ပါတီက ကန်ထုတ်ပြစ် တာရှိပါတယ်။ တချို့ကတော့ အကျဉ်းကျခံကာ လွတ်လမ်းမမြင် ဖြစ်သွားပါတယ်။ လက်ရှိ အန်အယ်ဒီ ဟာ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမှုကို တွင်တွင် တောင်းဆိုနေပေမဲ့ ဒီလို ဆွေးနွေးပွဲ ရောက်လာအောင် ဘယ်လို ဖိအားတွေ နိုင်ငံရေး အင်အားတွေ သုံးရမယ် နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုတွေ ရှိရမယ်ဆိုတာတွေ မပါပါဖူး။ ဒီလို သူတို့ အာဏာကို တုန်လှုပ်စေမယ့် ကိစ္စမပါပဲကတော့ စစ်ခေါင်းဆောင်တွေ အနေနဲ့ စိမ်နဲ့ အိပ်နေတာက ထတောင် ကြည့်မှာမဟုတ်ပါဖူး။

၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲ ကျေညာချက်ဟာ ပြည်တွင်းပြည်ပ ဒီမိုကရေစီ အင်အားစုများကို ကိုင်လှုပ်လိုက်သလို ဖြစ်သွားပါတယ်။ အန်အယ်ဒီ အနေနဲ့ ၁၉၉၀ ရွေးကောက်ပွဲ ရလာဒ်ကို ဆုတ်ကိုင်တယ်ဆိုရင် ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲ နဲ့ပတ်သက်ပီး ဘယ်လိုတုန့်ပြန် တိုက်ခိုက်ရမယ် ဆိုတဲ့နည်းဗျူဟာ ကိုရှာဖွေရာမှာ ပြဿနာ အကြတ်အတည်း တော်တော် ရှိနေတာပါ။ ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲကို လက်ခံလိုက်ပြန်ရင်လဲ ၁၉၉၀ ရွေးကောက်ပွဲ ရလာဒ်ဟာ တန်ဖိုး မရှိ ဖြစ်သွားပါမယ်။ ၁၉၉၀ရွေးကောက်ပွဲ အားအသိအမှတ်ပြုဖို့ စစ်အစိုးရထံမှာ တောင်းဆိုချက် အပေါ်စစ်အစိုးရက အသိအမှတ် မပြုပါက ဘယ်လို စစ်အစိုးရနဲ့ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်း ရမယ်ဆိုတာ သိပ်အချိန်ဆွဲလို့ မရတော့ပဲ မြန်မြန်လုပ်ဖို့ အန်အယ်ဒီ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းမှာ တာဝန်ရှိ လာပါတယ်။

တနည်းပြောရရင် အန်အယ်ဒီ ခေါင်းဆောင်များ အနေနဲ့ မဟာန့်တား နိုင်ပါက ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲ မှာ စစ်အစိုး ဟာ နည်းမျိုးစုံ သုံးကာ နိုင်အောင်လုပ် မှာ ဖို့ ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲမစခင် အချိန်မီ ပြည်လုံးကျွတ် လူထု ဆန္ဒပြပွဲ ခေါ်နိုင်လောက်အောင် အန်အယ်ဒီဟာ စစ်အစိုးရအပေါ် ပြတ်သားစွာ ရင်ဆိုင်မယ့် သတ္တိမွေးဖို့ လိုလာပါတယ်။ အချိန်သိပ်မကျန် တော့တဲ့ အတွက် အန်အယ်ဒီ အနေနဲ့ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းကို အမြန်ဆုံး ပြုပြင် ပြောင်းလဲပေးရပါမယ်။ တိုင်းပြည်အတွက် အသက်စွန့်မယ့် လူငယ်ခေါင်းဆောင် များကို ပုခုံးပြောင်းပေး ရပါမယ်။

<u>***ပြည်ပအတိုက်အခံအင်အားစုများ***</u>

အန်အယ်ဒီတွေ့ရတဲ့ အကျပ်အတည်း မျိုး ပြည်ပအင်အားစုများ မှာလည်း ရင်ဆိုင်ရပါတယ်။ အချိန်ကြာပြီ ဖြစ်တော့ ဒီလောက် ရှည်ကြာနေချိန် အတွင်း ဗျူဟာမရှိ တိုးတက်မှု မရှိပဲ ဖြတ်သန်း လာလိုက်ကြတာ ရလာဒ်ကတော့ စစ်အစိုးရနဲ့ ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်တဲ့ နိုင်ငံရေး အင်အားစု အဖြစ်ကနေပြီး အန်ဂျီအို စတိုင် အင်အားစု အဖြစ် ရွေ့လျှောနိမ့်ဆင်း လာပါတော့တယ်။ တော်လှန်ရေး အင်အားစုများဟာ စုစည်းညီညွှတ်စွာ စွမ်းအင် အပြည့်နဲ့ အလုပ်လုပ်နိုင်စွမ်း မရှိပါ။ ဘယ်ရောက်လို့ ဘယ်ပေါက်မှန်းမသိ လှုပ်ရှားနေတဲ့ အစု အဖွဲ့ငယ်များကို စုပေါင်းစပ်ပေါင်းစုဖွဲ့ ထားတဲ့ အင်အားမရှိသော အုပ်စုများ အသွင်ပေါ်နေတယ်လို့ ဆိုရပါမယ်။

<u>***တိုးတက်မှု မရှိ နည်းဗျူဟာ မရှိ နှစ်ရှည်လများနေရာယူထားသော ဦးဆောင်မှု***</u>

၁၉၉၀ရွေးကောက်ပွဲ ရလာဒ်ကို စစ်အစိုးရဟာ အသိအမှတ် မပြုတော့တဲ့နောက် နယ်စပ်ကို အမတ်အချို့ထွက်လာကာ အမျိုးသားညွန့်ပေါင်း အစိုးရကို ထိုင်းဗမာ နယ်စပ်တနေရာမှာ ဖွဲ့ခဲ့တာ ၁၇နှစ်ကြာခဲ့ ပေမဲ့ တိုးတက်မှု အောင်မြင်မှု တစုံတရာကို မတွေ့ခဲ့ပါ၊ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းကလဲ ၁၇နှစ်သာ ကြာသွားတယ် အပြောင်းအလဲ တစုံတရာ မရှိခဲ့ပါ။ ၁၉၉၀ ရွေးကောက်ပွဲ မှထွက်ပေါ်လာတဲ့ အမတ်များနဲ့ စုဖွဲ့ထားတဲ့ လွှတ်တော် အမတ်များအစည်းအရုံးဟာ နိုင်ငံရေး အာဏာကို ရင်းမြစ်ကျကျ ခံယူခွင့် ရှိသော အဖွဲ့အစည်းအဖြစ် ရပ်လုံးပေါ်လာ ခဲ့ပါတယ်။

မကြာမီ ကျင်းပတော့မယ် လွှတ်တော် အမတ်များအဖွဲ့ အစည်းအဝေး ကနေပီး ခေါင်းဆောင်မှု အပြောင်းအလဲကို စတင် လုပ်ဆောင်ခွင့် ရလာမှာဖြစ်ပါတယ်။ အကယ်၍သာ လွှတ်တော်အမတ်များအဖွဲ့ အနေနဲ့ တကယ်တန်း စွန့်စားလုပ်ကိုင် နိုင်စွမ်းရှိသော ပြည်ပအင်အားစုများကို စုစည်းညီညွှတ်အောင် လုပ်နိုင်စွမ်းသော ခေါင်းဆောင်သစ်ကို ရွေးချယ် နိုင်စွမ်းရှိ မည်ဆိုပါက အင်အားကြီးတရပ် ရုပ်လုံး ပေါ်လာနိုင်ပါမယ်။ အမျိုးသား ညွန့်ပေါင်းအစိုးရဟာ အမတ်များနဲ့သာ ဖွဲ့ရမယ်ဆိုတဲ့ မူအရ အစိုးရအဖွဲ့မှာ အမတ်မဟုတ်သူကို အစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီးခန့်ခွင့်မရှိပါ။ ဒါကြောင့်အမတ်သာလျှင် ဝန်ကြီးလုပ်ခွင့် ရှိတယ်ဆိုတာ မူတရပ်၊ သတ်မှတ်ချက် အဖြစ် ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။ တကယ်တော့ ဒီမူကို ပြုပြင်ကာ လူငယ်ပိုင်း ပညာတတ် ထက်မြက် အရည်အချင်းပြည့် ဦးဆောင်နိုင်စွမ်း ရှိသူများကို ပြည်ပမှာရှာဖွေကာ အင်အားရှိသော အဝေးရောက် အစိုးရတခု တည်ဆောက် ယူသင့်ပါတယ်။ အတတ် ပညာရှင်တွေ နိုင်ငံရေးသိပ္ပံပါမောက္ခတွေ၊ စီးပွားရေး နားလည်တတ်ကျွမ်းသူတွေ

စေသည့်ဖြင့် ပြည်ပအင်အားစု ထဲကလူတော် တွေကို အစိုးရ အဖွဲ့ဝင် အဖြစ် ယူသုံးသင့်ပါတယ်၊ လူမျိုးစု ခေါင်းဆောင်တွေ လက်နက်ကိုင် လူမျိုးစုထဲက အရည်အချင်းရှိသူတွေ စေသည့်ဖြင့် ရှာဖွေပြီး အားဖြည့်သင့်ပါတယ်။

ဒါမှသာ အမျိုးသားညွန့်ပေါင်း အစိုးရဟာ စစ်အစိုးရကို ကိုင်လှုပ်နိုင်စွမ်း ရှိလာပါမယ်။ အတိတ်ကာလ တလျှောက်လုံး၊ အန်အယ်ဒီ အရိပ်ခိုကာ ပြည်တွင်း အန်အယ်ဒီ ပြောသမျှ ထပ်ဆင့် ပြန်ပြောပြ ပေးနေတဲ့ အဆင့်မှာ မနေပဲ ကိုယ်ပိုင်လမ်းစဉ် ကိုယ်ပိုင် အင်အား ထူထောင်ကာ ပြည်ပကမ္ဘာမှာ ရဲဝန့်စွာ ရပ်တည်တဲ့ အစိုးရမျိုး ဖြစ်သင့်ပါတယ်။ ဘာ့ကြောင့်လဲဆိုတော့ ပြည်တွင်းမှာ နအဖဟာ အန်အယ်ဒီကို အမျိုးမျိုး ဒုက္ခပေးနေတော့ ပြည်တွင်း အန်အယ်ဒီ အနေနဲ့ သူ့အကြွတ်အတည်း၊ သူ့ပေးလာတဲ့ အခြေအနေအရ လုပ်နေတာ ဖြစ်တဲ့ အတွက် ပြည်ပက အမျိုးသား ညွန့်ပေါင်း အစိုးရနဲ့ သဘာဝချင်း မတူတာမို့ ပုံစံတမျိုးစီ လှုပ်ရှားသင့်တာပါ။

ဘာလုပ်လုပ် ဖမ်းဟယ်၊ဆီးဟယ် ထောင်ချဟယ်နဲ့ ဆူးကြားထဲ သီးတဲ့ဖူးသီးလို ကန့်သတ်ချက်များစွာ ကြားမှာ ကြိုးတန်းလမ်းလျှောက် ဖြစ်နေတဲ့ ပြည်တွင်းအန်အယ်ဒီနဲ့ မတူတဲ့ အတွက် အမျိုးသားညွန့်ပေါင်း အစိုးရအနေနဲ့ ကိုယ်ရလာတဲ့ အားနည်းချက် အားသာချက်ကို ကြည့်ကာ လွတ်လပ်နယ်မြေမှာ စစ်အစိုးရဆန့်ကျင်ရေးကို ပြောင်ကျကျ အင်အားပါပါ ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်မှုမျိုး လုပ်ရပါမယ်။ ပြည်တွင်းအန်အယ်ဒီက တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲနဲ့ တူညီသောသဘောထားကို ရှာကာ တူတာတွဲလုပ်ဖို့ လုပ်နေရချိန်မှာ အမျိုးသားညွန့်ပေါင်းအစိုးရ အနေနဲ့ ပြည်တွင်းအန်အယ်ဒီ လုပ်တာကို လိုက်လုပ်မနေပဲ ကိုယ်ဘာလုပ်သင့်တယ် ဆိုတာ သီးသန့်ချင့်ချိန်ဖို့လိုပါတယ်။ တခုတည်းသော တူညီတဲ့ ရည်မှန်းချက် ပန်းတိုင် ဖြစ်တဲ့ ဒီမိုကရေစီ အောင်ပွဲအတွက် မတူညီတဲ့ အခြေအနေမှာ မတူညီသော ကွင်းထဲမှာ ကစားနေကြရတဲ့ သီးခြားအုပ်စုချင်း ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ဖို့လိုတာပါ။

<u>အတိုက်အခံ အင်အားစု အဖြစ်မှ အန်ဂျီအို စတိုင် လှုပ်ရှားသူ အဆင့်သို့ ရွေ့လျှောနိမ့်ကျလာမှု</u>

တချို့ တော်လှန်ရေးသမားများ လက်နက်ကိုင်လမ်းစဉ်ကို စွန့်ပယ်၍ အကြမ်းမဖက် လမ်းစဉ်ကို စတင် ပြောင်းပါတော့တယ်။ ဒါဟာလဲ အထောက်အပံ့ပေးသူ အလှူရှင်များက အကြမ်းမဖက်သူ ကိုမှသာ ထောက်ပန့်မယ် ဆိုတဲ့ အစီအချက်ကြောင့်ပါ။ ဒီသဘောထားဟာ ဘာကြောင့်ပြလဲ ဆိုတော့ ဒီလိုလူမျိုးတွေမှာ အကြမ်းဖက်၊ မဖက် စေသည့်ဖြင့် ဘာမှ တိကျ ခိုင်မာတဲ့ သဘောထား ယုံကြည်ချက်ရှိလို့မဟုတ်ပဲ ကိုယ့်စားဝတ်နေရေး ရပ်တည်ချက်အတွက် အထောက်အပန့် ရဖို့ ငွေရပြီးရော ဘယ်လို ခေါင်းစဉ် အောက်မှာ ငွေများများရမလဲ ဆိုတာ အနံ့ခံကာ များများရမယ့် လူကြိုက်များတဲ့လုပ်ငန်းစဉ် နောက်သို့သာ လိုက်လာ လှုပ်ရှားတတ်တဲ့ အန်ဂျီအိုစတိုင် အဖွဲ့အဖြစ် ချာန်လျောကာ အဆင့်နိမ့်သွားပါတော့တယ်။
ဒီကိစ္စဟာ တော်လှန်ရေး နယ်မြေက အတိုက်အခံအင်အားစုကို အကြီးအကျယ် ဖျက်ဆီးတဲ့ လုပ်ရပ်ပါ။ ငွေများများရှာနိုင် ထောက်ပန့်ပေးကမ်းနိုင်တဲ့ ခေါင်းဆောင်ကိုမှ တပည့်တွေ နောက်လိုက်တွေက လက်ခံလာပါတယ်။ တော်လှန်ရေး ရပ်တည်ချက်တွေ ပြောင်းလဲကာ လခာနဲ့ အလုပ်လုပ်တဲ့ ဝန်ထမ်း ဆန်သော ရပ်တည်ချက်မျိုး ဖြစ်သွားပါတယ်။ တော်လှန်ရေး အတွက် ဘယ်လောက် အရေးကြီးပစေ ပိုက်ဆံမရလျှင်မလုပ်နိုင်၊ ပေးနိုင်သူနောက်သို့သာ လိုက်ပါရပ်တည် ရတဲ့ အဆင့်မျိုး အထိ ကျဆင်းလာပါတယ်။

ထောက်ပန့်ငွေ ဆိုတာတွေကလဲ ပြန်ကြည့်ရင် ဝန်ထမ်းလခ၊ ခရီးစရိတ် ကများနေပြီး ၂ဝရာနှုန်းပဲ ပြည်တွင်း ရောက်ပါတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တဲ့ အခြေအနေကို မနှစ်မြို့နိုင်လို့ ကိုယ့်ဖါသာကိုယ် ရပ်တည် ရှာဖွေစားသောက် ဆိုင်တွေမှာ အလုပ်ဝင်လုပ် အချင်းချင်းငွေစု ကိုယ်ပြည်တွင်းက ကိုယ့်အုပ်စုကို လှမ်းထောက်ပန့် နေသူများလဲ ရှိပါတယ်။ ဒီလူတွေကတော့ တော်လှန်ရေးသမား စစ်စစ်တွေဖြစ် ကြတဲ့အတိုင်း အန်ဂျီအိုစတိုင်တွေလို မပြတ်မသား ဝိုးဝါးကာ ရှေ့ပြည့်အေး လုပ်မယ့်သူမျိုး မဟုတ်ဖူးလို့ ဆိုရပါမယ်။

ဒီလို စစ်မှန်သူ တော်လှန်ရေး   သမားတွေဟာ ပိုက်ဆံလဲနဲနဲပဲ ရပေမဲ့ များများရတဲ့ အန်ဂျီအိုစတိုင် များကို ကောင်းကောင်း ရင်ဘောင်တန်းလုပ်နိုင် ကြတာကတော့ အံအားသင့်စရာပါ။ အန်ဂျီအိုများက ဒေါ်လာ တသောင်းနဲ့ လုပ်တဲ့ လုပ်ငန်းကို

တော်လှန်ရေးစစ်စစ် တွေက ဒေါ်လာ ၂ထောင် လောက်နဲ့ လုပ်နိုင်တာကို တွေ့ရပါတယ်။ လုပ်တဲ့အခါ ထိရောက်မှု ချင်းယှဥ်ရင်လဲ တော်လှန်ရေးသမားတွေ လုပ်ပုံက ပိုမိုထိရောက် ကောင်းမွန်နေတာ များပါတယ်။ ဘာကြောင့်ဆိုတော့ တော်လှန်ရေးသမားတွေက ရတဲ့ငွေကို ပြည်တွင်းပဲ အကုန်ပို့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ အန်ဂျီအိုတွေကတော့ တသောင်းဆိုရင် ၈ထောင်လောက်က ဝန်ထမ်းစားရိတ် သူတို့ အသုံးစာရိပ် နဲ့ကုန်တာပါ။ ဒါ့အပြင် တော်လှန်ရေးသမား စစ်စစ်တွေကို သူတို့ရဲ့ ရဲဘော်ရဲဘက် အချင်းချင်းက အပြည့်အဝ လေးစားယုံကြည် ရုံသာမက၊ လာဒ်မစား ငွေကြေး မဖေါက်ပြန်ပဲ အကျင့်သိက္ခာရှိသူ တွေအဖြစ် အတူတကွ လက်တွဲ လုပ်လိုကြ တာကိုလဲ တွေ့ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် တော်လှန်ရေးသမားစစ်စစ် တွေသာ အလှူရှင်တွေဆီက ပိုက်ဆံရလို့ကတော့ အန်ဂျီအိုတွေ လုပ်တာထက် ၅ဆလောက် မကပိုလုပ်နိုင်တာကို တွေ့ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ပြည်တွင်းက ၈၈မျိုးဆက် ကျောင်းသားတွေ ဆိုရင် အသက်အရွယ် အားဖြင့်လဲ ရင့်ကျက်ပီး ၄၀ဝန်းကျင်တွေ ရှိလာတယ်၊ နိုင်ငံရေးကိစ္စမှာလဲ ရင့်ကျက်ပြည့်ဝစွာ လုပ်ကိုင်နိုင်စွမ်း ရှိလာပီဖြစ်တဲ့ အတွက် သူတို့ဟာ မြန်မာပြည်ရဲ့ အနာဂါတ် ခေါင်းဆောင်များလို့ ဆိုရပါမယ်။ ၂၀၀၈နိုဝင်ဘာလမှာ ပြည်ပရောက် ၈၈မျိုးဆက် ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်များဟာ မြန်မာပြည် လွတ်မြောက်ရေး အဖွဲ့ချုပ်ကို ဖွဲ့ခဲ့ကြပါတယ်။ ဒီအဖွဲ့မှာ ၁၉၈၈ပြည်လုံးကျွတ် လူထုအုံကြွမှုကြီး များကို ခေါင်းဆောင် လုပ်ကိုင်ခဲ့သူများ အများအပြား ပါဝင်ပါတယ်၊ ဒီပုဂ္ဂိုလ်များဟာ စစ်အစိုးရကို တောက်လျှောက် ရင်ဆိုင်လာခဲ့တာ နှစ်၂၀ အတွေ့အကြုံလဲ ရှိနေယုံမက ပြည်တွင်း မြေအောက်ကျောင်းသား နဲ့လဲ အဆက်အသွယ် ရှိသလို မျိုးဆက်သစ် ကျောင်းသားများနဲ့လဲ အဆက်အသွယ် ကောင်းကြသူများ ဖြစ်ပါတယ်။ အကယ်၍ အလှူရှင်တွေဟာ အမှန်တရားကို တွေ့မြင်သိရှိကာ၊ မြန်မာပြည်ကို လက်ရှိ အခြေအနေ ကနေပီး တကယ်ပဲ ပြုပြင်ပြောင်းလဲတာ မြင်ချင်တယ် ဆိုရင် အလှူရှင်များဟာ တကယ်ပဲ တော်လှန်ရေးရဲ့ အတွင်းသယုက်ကို မှန်မှန်ကန်ကန် သိသင့်လှတယ်။ ဘယ်သူ ဟာဘယ်သူ၊ ဘယ်သူက ယုံကြည်ချက်ရှိရှိ ခံယူချက်ပြည့်ပီး တကယ်တန်း လုပ်နိုင်သူ ဖြစ်တယ်၊ ဘယ်သူက ပြည်တွင်းနဲ့ တကယ် အဆက်အသွယ် ရှိတယ်။ ဘယ်သူနဲ့ လုပ်မှ ပိုမို ထိရောက်မယ် ဆိုတာမျိုး တကယ်တန်း ကွဲပြားစွာ သိနားလည် သင့်လှပါတယ်။

နိုင်ငံတကာ အထောက်အပန့် (ဖိအား)

နိုင်ငံတကာ ဖိအားဟာ တညီတညွတ်တည်း မရှိလှပါ။ အာဆီယံမ် နိုင်ငံများ၊ တရုပ်နဲ့ ရုရှားတို့ ဆိုရင် စစ်အစိုးရကို ဖိအား မပေးပဲ မျက်နှာသာ ပေးနေပါတယ်။ ဒီလို နိုင်ငံတကာ ဖိအားမှာ တချို့ တိုင်းပြည်များရဲ့ စစ်အစိုးရပေါ် မျက်နှာသာ ပေးမှုကြောင့် စီးပွားရေးပိတ်ဆို့အရေးယူမှုဟာသိပ်မထိရောက် ပေမဲ့ တဖြည်းဖြည်းချင်း စစ်အစိုးရကို ထိခိုက်စေပါတယ်။ နိုင်ငံတကာ ဖိအားမပါပဲ စစ်အစိုးရကို ဖြုတ်ချဖို့ သိပ်အချိန်ကြန့်ကြာမှာ ဖြစ်သလို ပြည်သူလူထုလဲ အတောမသတ် ခံစားနေရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။သမိုင်းစဥ် အရလေ့လာမယ် ဆိုရင် မြန်မာပြည်ကို နိုင်ငံခြား စစ်တပ် ဝင်ရောက်ကျူးကျော် ခဲ့တဲ့ အခါ စစ်အစိုးရပြုတ်ကျ ခဲ့တဲ့ သာဓကများ ရှိပါတယ်၊နောက်ဆုံး၁၈၈၆ ခုနှစ်မှာ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ် ဝင်တိုက်လို့ ဗမာရှင်ဘုရင် ပြုတ်ကျခဲ့တာပါ။ ၁၉၄၄ခု ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း မှာလဲပဲ ဂျပန်ဝင်တိုက်လို့ အင်္ဂလိပ် အစိုးရပြုတ်ပြန်ပါတယ်၊ နောက်ဆုံး ဂျပန်ကို ကန်ထုတ် ရာမှာတောင် မဟာမိတ်တပ်တွေ ပြန်ဝင်လာမှ ဖြစ်လာတာပါ၊ ဒီဖြစ်ရပ်၃ခုအရ စစ်တပ်အုပ်စိုးမှုတခုကို ဖယ်ဖို့ စစ်ရေး ကျူးကျော်မှု လိုတယ်ဆိုရမှာဖြစ်ပါတယ်။
ဒါပေမဲ့ ခေတ်သစ်ကမ္ဘာမှာ ရှေးခေတ်များမှာလို စစ်တပ်တခု ဝင်တိုက်ဖို့ မလွယ်လှပေမဲ့ ဖြစ်တဲ့ တိုင်းပြည်တွေမှာ လဲဖြစ်နေတာကို တွေ့ရပါတယ်။ မြန်မာပြည်ကတော့ ဒေသဆိုင်ရာ ပထဝီအနေအထား ပေါ် အခြေခံတွက်ရမယ့် နိုင်ငံရေး သဘောတရားအရ ဆိုရင်တော့ ဖြစ်နိုင်ချေမရှိလှပါ။ အိမ်နီးချင်း တရုပ်ပြည် ကြောင့် တရုပ်ဟာ သူ့နားကပ်နေတဲ့ ဗမာပြည်ကို သူ့လုံခြုံရေးအရ နိုင်ငံခြားရဲ့ စစ်ရေး ကျူကျော်မှုကို လက်ခံမှာ မဟုတ်လို့ အမေရိကန်နဲ့ အနောက်နိုင်ငံ များစွာတို့ဟာ မြန်မာပြည် ကိစ္စကို လက်ရှောင်ကြတယ်။ အမှန်တကယ်ကလဲ ကိုယ်ပြည်တွင်းကိစ္စ ကိုယ်သာ အဓိက ဖြစ်တာမို့ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး ရမှာပါ။ အခုအချိန်မှာ ၈၈မျိုးဆက်ခေါင်းဆောင် များဖြစ်ကြတဲ့ ကိုမင်းကိုနိုင်၊ ကိုကိုကြီး မင်းဇေယျာ၊ ကိုဌေးကြွယ် နှင့်တကွ ကျန်ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်တွေဟာ ရဲဝန့်ထိရောက် ပြောင်မြောက်စွာ စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံ နေကြတာ ထင်ရှားနေပါတယ်။ သို့သော် အမေရိကန်၊ ဥရောပ စတဲ့ နိုင်ငံတကာဖိအား ကတော့ ထိုသူတို့ အတွက် လိုအပ်လှပါတယ်။

အမေရိကန်နဲ့ ဥရောပတို့ အနေနဲ့ မြန်မာ့အရေး လှုပ်ရှားမှု တွေထဲမှာ ပြည်တွင်းပြည်ပ အောက်ခြေလှုပ်ရှားသူ တွေက ဘယ်လို အလားအလာ ရှိတဲ့ ခေါင်းဆောင်က ဘယ်လို စသည်ဖြင့် ခွဲခြားသိထား သင့်သလို ထောက်ပန့်မှုကိုလဲ ၂ဆတိုး ပေးသင့်ပါတယ်။ ငွေကြေး ထောက်ပန့်မှုနဲ့ အတူ ခေတ်မှီနည်း ကိရိယာပစ္စည်းများ ဥပမာ ရွှေ့ပြောင်းအသံလွှင့်စက်များ၊ ဆက်တလိုက်ဖုန်းများ၊ ဒစ်ဂျစ်တယ် ကင်မရာများ၊ ကွန်ပြူတာများ အထူးလို ပါတယ်။ ဒါမှ လူထုကို စည်းရုံး၊ ပညာပေး လိုအပ်သောသတင်းကို စုဆောင်း ဖြန့်ချိမှုတွေကို ထိရောက် ထက်မြက်စွာ လုပ်နိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။နိုင်ငံရေး လုပ်သူများကို အဆင့်မြင့် နည်းပညာများ သင်ယူခြင်း၊ ကျောင်းတက်၊ လေ့ကျင့်စသည်ဖြင့် ပြုလုပ်ပေးမှသာ ဆက်သွယ်ရေး ကိစ္စတွေမှာ ကမ္ဘာ့အဆင့်မှီ လှုပ်ရှားလာနိုင်ပါမယ်။ ပြီးတော့လဲ နိုင်ငံတကာ ဥပဒေ၊ စက်မှုလုပ်ငန်းရှင်နှင့် အလုပ်သမားဆိုင်ရာ ဆက်ဆံရေး ဆိုင်ရာ အဆင့်မြင့်နည်းပညာဘာသာ၊ နိုင်ငံတကာ ဆက်ဆံရေး၊ ဒေသဆိုင်ရာ စီမံကွပ်ကဲရေး ဘာသာရပ်များ၊ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် လေ့လာသော ဘာသာများ၊ အာရှတိုက်ဆိုင်ရာ ဥရောပဆိုင်ရာ အထူးပြုဘာသာများ၊ နိုင်ငံတကာသိပ္ပံ၊ ပြဿနာများကို ချဉ်းကပ်နည်း၊ ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးရေး နည်းပညာ ဘာသာရပ် ဘောဂဗေဒ စသည်ဖြင့် ဘာသာရပ်များကို အနာဂါတ်မြန်မာ နိုင်ငံတော်အတွက် စတင်စဉ်းစား ဖျိုးထောင် ထားသင့်လှပါတယ်။

<u>နိဂုံးချုပ်</u>

စစ်အစိုးရဟာအတိုက်အခံကိုလုံးဝမညှိပဲထည့်လဲမစဉ်းစားပဲတဖက်သပ် ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲကိုသာ စိုင်းပြင်းနေချိန်မှာ မြန်မာပြည်ကို ဒီမိုကရေစီတိုင်းပြည်အဖြစ်တည်ဆောက်ရေးအနာဂါတ်ဟာတကယ်တော့မရေရာပဲမှုန်ဝါးနေဆဲပါ။ပိုဆိုးတာကအတိုက်အခံတွေဟာလဲ စုစည်းမှု မရှိပဲ ပြန့်ကျဲ နေသလို ပြည်တွင်း အန်အယ်ဒီရဲ့ ဦးဆောင်မှုကလဲ အိုမင်းရင့်ယော် နေသလို ဖြစ်ပါတယ်။ ပြည်ပ အတိုက်အခံများ ကြပြန်တော့လဲ ဦးဆောင်နိုင်စွမ်း မရှိလောက်အောင် အင်အား ချိနဲ့ကုန်တဲ့ အပြင် လက်ရှိဘဝလေး၊ ရောက်နေဆဲ နေရာလေးကိုပဲ အပျက်မခံနိုင် အသေဆုတ်ကိုင် ဖက်တွယ်ကာ စွန့်လွှတ်စွန့်စားလိုစိတ် များပျောက်ကွယ် ကုန်ကြပါပြီ။

တဖက်က ဒီလိုဖြစ်နေချိန်မှာ စစ်အစိုးရဖက်ကတော့ တဦးတယောက် ရဲ့ ဦးဆောင်မှု အောက်မှာ ပန်းတိုင်တခုတည်းကို စိုက်လိုက်မတ်တပ် လုပ်နေတာပါ။ အကယ်၍ အတိုက်အခံများ အနေနဲ့ ၂၀၁၀ရွေးကောက်ပွဲကိုသာ အချိန်မီ မရပ်နိုင်ရင် စစ်တပ်ဟာ ရွေးကောက်ပွဲကို နိုင်အောင် ကျင်းပဖြစ်သွားပါမယ်။ ပြည်တွင်းပြည်ပ အန်အယ်ဒီများ အနေနဲ့ ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ တပြည်လုံး တိုင်းအတာနဲ့ ကျယ်ပြန့်တဲ့ မြေအောက် လှုပ်ရှားမှု ဆက်သွယ်ရေး လမ်းကြောင်း တခုကို ပီပြင်စွာ ချထားသင့်ပါတယ်။ ပြည်သူလူထုကို လဲပညာပေးရာမှာ “လူထုက မလုပ်ရဲလို့ နောက်တွန့်နေလို့ ၂၀၁၀ရွေးကောက်ပွဲသာ ပြီးသွားရင် စစ်တပ်ဟာ နောင် အနှစ် ၂၀ ဆက်လက် အုပ်ချုပ်သွားနိုင်မယ် ဆိုတာကို သဘော ပေါက်ခံယူစေကာ ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲကို ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ဆန့်ကျင် တိုက်ဖျက်ကြမယ် လူထုလှုပ်ရှားမှုကို ဘယ်လို တူထောင်ပြီး အားကောင်းလာစေမယ်” ဆိုတာကို မဟာဗျူဟာမြောက် ပြင်ဆင်ရေးသည် တခုတည်းသော နည်းလမ်း ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို နားလည်ကာ စုစည်း လုပ်ကိုင် ကြဖို့ အထူး လိုအပ်လှပါတယ်။

ဒီမိုကရေစီနည်း မကျပဲ တဖက်သပ် ဆန့်လွန်းသော အခြေခံဥပဒေမျိုးကို လက်သင့်မခံပဲ ဒီလိုမျိုးလုပ်နေတဲ့ နအဖအပေါ် နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းများ ထဲမှာ ကုလသမဂ္ဂတို့လို အဖွဲ့မျိုးကတော့ ဖိအားကို ထိရောက်စွာ ပေးသင့်ပါတယ်။ အကယ်၍ ကုလသမဂ္ဂနဲ့ အနောက်နိုင်ငံ တို့ဟာ ၂၀၁၀ရွေးကောက်ပွဲကို မှားယွင်းစွာ ထောက်ခံမိခဲ့ပါလျှင် မြန်မာ့ဒီမိုကရေစီ အင်အားစုတွေကိုအင်အားချည့်နဲ့သွားအောင် လုပ်လိုက်ရုံသာမက လူ့အခွင့်အရေး အတွက် တိုက်ပွဲဝင်နေ ကြတဲ့ ကမ္ဘာ့ဒီမိုကရေစီ အင်အားစုကိုပါ ထိခိုက်အန္တရာယ်ပြုမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အခြားအခြားသော အာဏာရှင်များ ကိုလဲ ကောင်းကောင်းလုပ်နည်းကိုင်နည်း ပြလိုက်သလို ဖြစ်သွားပြီး လွတ်လပ်ပြီး တရားမျှတသော ရွေးကောက်ပွဲရလာဒ်များကို တဖက်သပ် ဆန်သော ရွေးကောက်ပွဲများနဲ့ အစားထိုးလို့ ရတယ် ကမ္ဘာကလဲ လက်ခံမယ်ဆိုပြီး လမ်းမှားကို ပြပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွားပါမယ်။

မြန်မာပြည်ရဲ့တောက်ပသောအနာဂါတ်သည်အစိုးရ၏အတိုက်အခံများအပေါ်အမှန်တကယ်ပြောင်းလဲလိုစိတ်ဖြင့်ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးအဖြေရှာလာမှု၊အတိုက်အခံအင်အားစုများရဲ့ညီညွတ်မှု၊ဒီမိုကရေစီကိုရှေးရှုသောအပြောင်းအလဲကိုတကယ်တန်းအားကောင်းကောင်းနဲ့ ထောက်ပန့်သော နိုင်ငံတကာ အထောက် အပန့် ဆိုတဲ့ အချက်၃ချက် ပေါ် မူတည်နေမှာ ဖြစ်တယ် ဆိုတာကို နိဂုံးချုပ် တင်ပြအပ်ပါတယ်။